

на тая, както и на други чужди страни. Въ отсъствие на дѣйствиe отъ страна на парламентътъ и въ отсъствие на една сърсѣдоточна публика, ний трѣбова да постѣпимъ както можемъ. Има чувства, които никога не празнуватъ, никога не си почиватъ : това са чувства на честъ та, длѣжностъ та, състрадание то и, смѣя да прибавя оште, чувство то на *срамъ тѣ*. Работници ти въ нашата страна, на които по-малко отъ колкото на всяко друго съсловие се отражава дѣйствиe то на ваканционний сезонъ — за своя честь са положили начело на движение то, и са заявили, че велико то сърдце на Британія не е прѣстанало оште да бие. И ето сега, че срѣдни и голѣми градове, като се повдигатъ на тѣлпи, всякой отъ свое то мѣсто, отзоваватъ се съ викове на ужасъ, скръбъ и негодование.

Нека тии разбератъ, че значение то на тѣхните митинги е твърдѣ голѣмо, понѣ въ настоящий случай. Както Инкерманъ бѣше рѣшителна та битка за войници ти, така и настоящата та минута е минута на кризисъ за цѣла та нация. Въпросъ тѣ не състои само въ това : да се произнесе прѣсъда, справедлива и дѣйствителна, надъ безпримѣрните злодѣяния, — нѣ въ това оште, штото повторение то на тия злодѣяния да се направи дѣйствително и рѣшително невѣзможно. За да получи увѣреностъ въ това, народъ тѣ е длѣженъ да се искаже чрѣзъ свое то правителство : нѣ ний виждаме сега ясно, че трѣбова най-напрѣдъ да се научи това правителство, почти така, както учатъ едно малко дѣте — какво трѣбова на кажи. *Тогава* ште се отстрани прѣпятствие то, което лежи на пътъ тѣ и ништо нѣма да бърка на съединена Европа да накаже исполинско то злодѣйство.

До сега азъ се старахъ да покажа, какъ се е случило, че нация та, лишена отъ най-законните и конституционни свои ордия, се е пригласила въ такъво врѣме, когато обсъжданията, при обикновени обстоятелства, се прѣдставятъ невѣзможни, какъ се е призвала да рѣши : ште остави ли въ прѣнебрѣжение най-свештений свой длѣгъ — или ште вземе извършване то на тоя длѣгъ право въ своите ръцѣ.